

ΠΗΓΑΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΑΘΛΟΓΙΚΗ

Ἐκδιδόμενη καθ' ἑβδομάδα

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ Δραχ. 8.

Ἐκδότης καὶ Διευθυντής Π. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ

|| Διάτας καταχωρήσεις γίνεται ἰδιαίτερα συμφωνία

|| Πᾶσα διατριβὴ ἑνυπόγραφος γίνεται δεκτή.

Ὁ ἐκλεκτὸς Ἀρχιερεὺς τῆς Λευκάδος.

Κατὰ τὴν τετάρτην τρίχοντος μηνὸς Ἀ-
ἰσιόεστος καὶ ἐνίρετος Ποιμενάρχης παρέ-
δωκεν εἰς χεῖρας τοῦ Πλάστου τὴν ἀγαθὴν
αὐτοῦ ψυχὴν καταλείπων μνήμην σεβαστῆν
τοῖς ἐπιγιγνομένοις. Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἀρ-
χιερέως ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, ἡ Λευκάς ἐπένησε
τὸν κατὰ Χριστὸν πατέρα αὐτῆς σπονδῆν
ἐπὶ τοῦ σωροῦ αὐτοῦ ποιουμένη τὰ δάκρυά
της.

Ἀπὸ τῆς τετάρτης Ἰουνίου ἡ Ἀρχιεπισκο-
πὴ Λευκάδος χηρεύει καὶ ἔλων τὰ βλέμμα-
τα ἀτενίζουσι πρὸς τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον,
ἵνα ἴδωσι τὸν μέλλοντα νὰ καθήσῃ ἐπ' αὐ-
τοῦ, ὅπως ποιμάνῃ τὸν Λαὸν χριστιανικῶς
καὶ δράξῃται τοῦ πηδαλίου πρὸς διεύθυνσιν
ἐμπρέπουσαν τῷ νῦν ἀνθρώπῳ καὶ τῇ ἐν Λευ-
κάδι Ἐκκλησίᾳ.

Ἐν Λευκάδι διατηρήθη ἀμείωτος ὁ σεβα-
σμὸς πρὸς τοὺς ἀληθεῖς τοῦ Χριστοῦ λει-
τουργοὺς, ἡ ἐκτίμησις καὶ ἡ ὑπόληψις πρὸς
ἐκείνους τῶν λειτουργῶν, οἵτινες καλῶς γι-
νώσκουσι τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν θέσιν, τὴν θείαν
αὐτῶν ἀποστολὴν καὶ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ λό-
γου καὶ τοῦ παραδείγματος ἐν τῇ κοινωσίᾳ.

Σήμερον δὲ ὅτε αἱ ἀρχαὶ τῆς Ὑλιστικῆς
καὶ Θετικῆς Σχολῆς ριπτόμεναι εἰς τὰς καρ-
δίας τῶν ἀμαθῶν καὶ ἀπλοικῶν, δύνανται νὰ
σέρῳσι τὸν κλονισμὸν πρὸς τὴν πίστιν, τὸν
κλυδῶνα εἰς τὴν συνείδησιν, τὴν ἠθικὴν ἀ-
ποσύνησιν εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὰ ἐγκλήματα
ἐν τῇ κοινωσίᾳ, εἰς ἕρποντα καὶ ἄλλοτε ὁ Λευ-
κάδιος λαὸς γινώσκει, ὅτι ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ
ἐκτίμησις πρὸς τοὺς τοῦ Ὑψίστου λει-
τουργοὺς δύνανται ἐπιπαρόντων αὐτοὺς πρὸς

ἐπιτέλεσιν τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν καθηκόντων,
νὰ διατηρήσῃ τὴν πίστιν ἐκείνην δι' ἧς ἡ ἡ-
θικὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ εὐεξία προσγίνεται.

Κοὶ τῷ ὄντι. Ἐν Ἑλλάδι ἡ θρησκεία εἶναι
συνδεδεμένη ἀρρήκτως μετὰ τῆς Ἐλευθερίας,
τῆς Ἐθνικῆς προαγωγῆς καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ
μεγαλείου, ἀπὸ τοὺς χρόνους τῶν Περσῶν
μέχρι τῆς ἐποχῆς τῶν Τούρκων· ἀπὸ δὲ τῆς
τούτων τὸ ὕπατον προσλαβοῦσα μεγαλείον,
ἐγαλοῦγησεν, ἀνέθρεψε καὶ ἠνδρωσεν ἐκ νέου
τὸν καταστραφέντα μέγαν παράγοντα.

Μέγας τελετάρχης, Μωσῆς καὶ Ναυὶ ἐν
τῇ νέα ταύτῃ Χαναάν τῆς ἀναγεννήσεως,
πρωτουργεῖ ὁ Ἱερεὺς· ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ Τουρκο-
κρατίας διὰ τῶν ἀγώνων καὶ μόχθων ὑπὲρ
τοῦ γένους του ἐξιλίωσε τὰ ἁμαρτήματα καὶ
ἀπέπλυνε τὸν ρύπον τῶν Βυζαντινῶν συνα-
δέλφων του.

Ἄλλ' ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἀφ' ἧς ἡ
ἀναγεννηθεῖσα Ἑλλάς ὡς ἐκ κολυμβήθρας
ἐξήρχετο καθαρθεῖσα καὶ εἰσήρχετο μικρὰ ἐν
τῇ χορείᾳ τῶν ἔθνων, ἐν τῇ νεανικῇ αὐτῆς
ἀφελεῖα καὶ ἀμεριμνησίᾳ, ἀφέθη συρομένη ὑ-
πὸ τῶν ἐπαγωγῶν τὴν θείαν καὶ γεύσιν μέ-
σων δι' ὧν ἡ Δύσις ἐμαγγάνευσε ταύτην νὰ
ριφθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν ξένων ἠθῶν καὶ
ἐθίμων, λακτιζούσα τὰ ἀπλοϊκὰ καὶ πατρι-
αρχικὰ ἦθη αὐτῆς. Ἡ ὀλιγωρία πρὸς τὰ πά-
τρια ἦθη καὶ ἔθη ἐπέφερε βαθμηδὸν τὴν ὀ-
λιγωρίαν καὶ πρὸς τὴν σωτήρα κιβωτὸν τῆς
ζωῆς τοῦ ἔθνους, τὴν θρησκείαν· καὶ τότε
παραγνωρισθέντος τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύ-
νης ὑπουργήματος, παρεισέδυσαν εἰς τὸν πε-
ρίβολον τῆς Ἐκκλησίας ἐκκλησιαστικῆς λειτουρ-
γίας τῶν ὑψίστων ὑπουργημάτων καὶ διδάσκα-
λοι τῶν θεμιτῶν καὶ ἀθεμιτῶν, οἵτινες συνε-
βαλον ὡς μὴ ὤφειλε, εἰς τὴν ὀσμηραὶ ἀπο-
μάκρυνσιν καὶ ἀποξένωσιν τοῦ Λαοῦ ἀπὸ τῆς

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ὙΠΗΣΤΩΝ ὙΠΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ
ΤΩΝ ΘΕΜΙΤΩΝ ΚΑΙ ΑΘΕΜΙΤΩΝ, Οἵτινες συνε-
βαλον ὡς μὴ ὤφειλε, εἰς τὴν ὀσμηραὶ ἀπο-
μάκρυνσιν καὶ ἀποξένωσιν τοῦ Λαοῦ ἀπὸ τῆς

Ἐκκλησίας. Οἱ ὑπατοὶ λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου τὴν ἐκκλησίαν ἐκμεταλλεύμενοι κατέφριψαν τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα καὶ εἰμὴ τὸ ἑαυτοῦ τοῦ Ἑλληνοσ πρὸς τὴν πατροπαράδοτον θρησκείαν ὑφίστατο, θὰ ἐπήρχετο ἡ ἠθικὴ αὐτοῦ ἀποσύνθεσις ἢ ἡ κατὰπτωσις αὐτοῦ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἀθείας.

Εὐτυχῶς σήμερον μεθ' ὅλην τὴν ἐπιπόρῃον τῶν ξενικῶν ἰδεῶν τῶν βιβλιοφθονῶν ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ ἀκρίτων ἐπιστημόνων, εἰς πάντων τὰς καρδίας ἐρριζωμένον ὑπάρχει, ὅτι ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων αὐτοῦ, ἡ θρησκεία δέον νὰ πρωτοεργῆ.

Ἴνα ὅμως ἡ θρησκεία δράσῃ ἐπὶ τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν εὐεξίαν τοῦ ἔθνους δέον οἱ λειτουργοὶ αὐτῆς νὰ ὦσι τοιοῦτοι, ὅπως ἐπισπῶσιν ἐφ' ἑαυτοὺς τὴν ἀγάπην, τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν ὑπ' αὐτῶν ποιμενομένων Λαῶν· καὶ ὅπως ὦσι τοιοῦτοι, δέον ἢ ἀρετῇ, ἢ παιδείᾳ, αἰ θεολογικαὶ γνώσεις, ἢ εὐρεῖα μελέτη τῶν κοινωνικῶν πραγμάτων, ἢ πληθὺς ἐκείνη τῶν ὑψηλῶν ψυχολογικῶν συναισθημάτων, νὰ ὑπάρχωσιν ἐν ἑαυτοῖς εἰς τὸν βαθμὸν ἐκεῖνον ἐν τῷ ὑψηλῷ ὑπόυργημα αὐτῶν ἀπαιτεῖ.

Διευθύνειν τὰς συνειδήσεις, ποδηγετεῖν τὴν ψυχὴν, ἐπαναφέρειν τὸν κλυδωνιζόμενον ἠθικῶς ἐν τῇ ψυχικῇ γαλήνῃ, δεικνύειν τῷ ἀπέλπιδι δια φωτεινοῦ δακτύλου τὸν Οὐρανόν, ἀναελκύειν τὸν ἀμαρτωλὸν ἐκ τῆς ἰλύος τῆς ἀμαρτίας, καθαίρειν τὸν ῥύπον αὐτοῦ διὰ τῶν λόγων τοῦ Εὐαγγελίου, ἀποδιδόναι τῇ κοινωνίᾳ τὸν ἀπόκληρον αὐτῆς, χέειν βάλσαμον εἰς τὰς πληγὰς τὰς ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἀνισότητος διὰ τῶν ῥημάτων τοῦ Ἰησοῦ, συνέχειν τὸ ἔργον τοῦ Θεοανθρώπου καὶ ἐπικοινωνεῖν αὐτῷ, ἔχειν τὴν πρωτοβουλίαν ἐν παντὶ ἀγαθῷ καὶ ὠφελίμῳ, τί τούτου ὑψηλότερον! τί τούτου μείζον ἐν τῷ κόσμῳ!

Κατὰ ταῦτα ὁ Ἀρχιερεὺς ὁ μέλλων νὰ ποιμάνῃ πάντα λαὸν καὶ ὃν τὸν τῆς Λευκάδος δέον νὰ ᾖ τοιοῦτος, ὅπως ἐπισπῶ τὴν γενικὴν τοῦ ποιμνίου του ἐμπιστοσύνην καὶ εἰς τὰ σημερινὰ ἤθη καὶ ἡ νῦν κατὰστασις τῆς Ἐκκλησίας ἀπαιτεῖ.

Ὡμεν εἰλικρινεῖς! γράψαντες, πάντοτε τοιοῦτοι ὑπῆρξαμεν, ἀδιαφοροῦντες ἐάν ἐκ τῆς εἰλικρινείας ταύτης προσγίνηται ἡμῖν βλάβη.

Ἡ Λευκάς ἀπὸ τίνος παρέχει ἑαυτὴν θέαμα ἐκτραχηλισμοῦ. Οἱ φόνοι, αἱ αἰμομιξείαι, αἱ ἀπαγωγαὶ καὶ οἱ βιασμοί, αἱ κλοπαὶ καὶ

ὀλόκληρον τὸ κομβολόγιον τῆς ἀνηθικότητος πιστοποιοῦσι τὴν ἀλήθειαν τῶν παρ' ἡμῶν καὶ ἄλλοτε γραφέντων. Οἶαι δὴποτε δὲ ἄλλαι καὶ ἂν συμβάλλωσι πρὸς τοῦτο αἰτίαι, ἡμεῖς πεποιθήμεν, ὅτι ἡ ἔλλειψις τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς ἐπιδρόσεως τῆς θρησκευτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἐστὶν ἡ πρωτίστη καὶ κυρία.

Ὅπου ἡ κραταιὰ χεὶρ τῆς θρησκευτικῆς ἀρχῆς δὲν ἐξαπλοῦται ἢ νὰ πατάξῃ ἢ νὰ εὐλογῆσῃ, ἐκεῖ τὸ ἔγκλημα ὑψοῖ τὴν τερατώδη αὐτοῦ κεφαλὴν κατὰ τερατοεργεῖ. Τὴν ἰδέαν ἡμῶν ταύτην συμμεριζόμενοι πάντες οἱ Συμπολίται ἡμῶν, ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ γεραροῦ ἡμῶν Ἀρχιερέως, προσήλωσαν τὸ βλέμμα αὐτῶν καὶ τὴν διάνοιαν ἐπὶ ἀνωτέρου θρησκευτικοῦ λειτουργοῦ, συγκεντροῦντος ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἀρετὰς καὶ πᾶσαν τὴν ἀξίαν ποιμενάρχου, προσδοκῶντες παρ' αὐτοῦ τὴν θεραπείαν διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ παραδείγματός του. Ὁ ἀνώτερος οὗτος λειτουργὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν τυγχάνει γνωστός τοῖς πᾶσιν, ὀνομάζεται Εὐγένειος Περδικάρης.

Τίς ἰδὼν αὐτὸν δὲν ἐξετίμησε τὸ μελίχιον καὶ πατρικὸν αὐτοῦ ὄφρος, τὴν ἀξιοπρεπῆ καὶ ἐμπρέπουσαν συμπεριφορὰν του ἐν τῷ ὑψηλῷ αὐτοῦ ὑπουργήματι; Τίς ἀκούσας αὐτὸν κηρύττοντα τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἱεουργοῦντα ἐν συναισθήσει τῆς θέσεώς του, δὲν εἶπεν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ· τὸ τοῦ Παύλου «Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς.»

Ἦκούσαμεν ὅτι ἀθρόος συνεργόμενος ὁ Λαὸς τῆς Λευκάδος ὑπογράφει ἀναφορὰν ἐξαιτῶν ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν Ἀρχιερατικὴν ῥάβδον καὶ πιστοποιῶν οὕτω, ὅτι γινώσκει νὰ ἐκτιμᾷ δρόντως τοὺς ἀληθεῖς μύστας τῶν θείων τελετῶν καὶ εἶπομεν, ἡ Λευκάς ζεῖ, ἡ Λευκάς αἰσθάνεται.

Καὶ ὄντως! Ὅποια πανηγυρικὴ ἐκλογή! ἀπηλλαγμένη ἀληθῶς πάσης Σιμωνιακῆς πράξεως καὶ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἀρετῶν τοῦ Εὐγενείου καὶ τῶν φώτων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἐκλογέων του!

Πρώτην φορὰν ὁ Λαὸς τῆς Λευκάδος σύσσωμος ἐγείρεται καὶ ζητεῖ τὸν Ποιμενάρχην αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἀντάξιός τυγχάνει τῆς πανηγυρικῆς τοῦ ἐκτιμῆσεως.

Ἀγνοοῦμεν τί θέλει πράξῃ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Κράτους. Ἀλλ' ὁ Ἀρχιμανδρίτης Εὐγένειος Περδικάρης, ὁ ἄνθρωπος τοῦ λόγου καὶ τῆς ἀρετῆς, ὁ κύπτων κατ' ἐκάστην πρὸ τῶν βιβλίων, ὁ ἐπισπῶσας τὸν σεβασμὸν παντὸς διεληθόντος ἐξ Ἑνετίας καὶ δὴ τῆσδόντως χριστιανῆς ἡμῶν Βασιλείσεως, ὁ μαγεύων τοὺς πλησιάζοντας αὐτὸν διὰ τῆς εὐρύτητος τῶν γνώσεων του καὶ τῆς Ἀποστολικῆς αὐτοῦ μετριοπροσύνης, εἶναι ἤδη Ἀρχιερεὺς ἐν πάσαις ταῖς συνειδήσεσι τοῦ Λευκαδίου Λαοῦ.

Ἡ Λευκάς ἐξεδήλωσε τὴν ἔφεσιν αὐτῆς ἀπόκειται ἤδη εἰς ἅπαντας τοὺς πολιτευομένους καὶ δυναμένους ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ νὰ καταστήσωσι Σεβαστὴν τὴν ἔφεσιν ταύτην τοῦ Λαοῦ τῆς.

Καὶ ἔχουσι καθῆκεν οἱ πολιτευόμενοι καὶ οἱ δυνάμενοι νὰ ὑποστηρίξωσι τὸν πάνδημον τοῦτον πόθον τῆς Λευκάδος, ἵνα μὴ ἴδωμεν ἐν τῷ Ἀρχιερατικῷ θρόνῳ τῆς Ἐπαρχίας καθεζόμενον ἀλλότριόν τινα Ποιμενάρχην μὴ εἰδότα τὰ κατ' ἡμᾶς καὶ μὴ ἔχοντα τὰ προσόντα ἅτινα κοσμοῦσι τὸν ἡμέτερον ἐκλεκτὸν, γενόμενον δὲ, ὡς συμβαίνει συνήθως, ὄργανον ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ἐκμεταλευτῇ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς ἀπότισιν τῶν διὰ τὴν Ἀρχιερωσύνην ὠφελῶν του.

Οὐαὶ δὲ τοῖς πολιτευομένοις καὶ τοῖς δυναμένοις ἐκείνοις τοῖς μὴ ἐπιτρέπουσι τῷ Λαῷ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ποιμενάρχου αὐτῶν χάριν ἀτομικῶν συμφερόντων ἢ φιλικῶν ἐκπληρώσεων, καὶ τοῖς μὴ συνεργῶσι δραστηρίως πρὸς ἐπίτευξιν τοιοῦτων ἱερῶν τοῦ Λαοῦ θελήσεων τοσοῦτον πανηγυρικῶς ἐκδηλοῦμένων!

Ἡ Λευκάς πανδύμως καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς συμβολῆς, αὐτομάτως οὕτως εἶπεῖν ἐξέλεξεν ὡς Ποιμενάρχην αὐτῆς τὸν Εὐγενεῖον Περδικάρην, ἐκτιμῶσα τὴν ἀρετὴν καὶ τὰ φῶτα αὐτοῦ· ἴδωμεν τί ἡ Ἐκκλησία τοῦ Κράτους θὰ ἀπαντήσῃ.

Λευκάδι, 16^α Ἰουνίου 1886.

E. Θ. ΒΕΡΡΟΙΩΤΗΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙΣ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΜΕΘΟΡΙΟΙΣ ΗΕΣΟΝΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΝΑΧΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ, ΛΟΓΟΓΡΑΦΟΥ, ΚΑΙ ΕΠΙΒΑΛΛΟΝ ΕΤΕΛΕΣΘΗ ΠΡΟΧΘΗΣ ΕΝ Τῷ ΕΝ Τῷ ΦΡΟΥΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΜΕΤΡΟΝ
Ι. Κ. Β. Λ. Ε. Ι. Ο. Σ.
ΥΟΙΚΙΡΤΑΡ . Π ΗΤΟΛΛΥΣ

ναῶ τῆς Ἁγίας Μαύρας μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐσχάτως ἐν τοῖς συνόροις πεσόντων ὑπὲρ πατρίδος ἀνδρῶν.

Τὴν εὐγενῆ πρόθεσιν καὶ τὴν φροντίδα ἔσχον οἱ κ. κ. ἀξιωματικοὶ τῆς ἐνταῦθα Φρουρᾶς.

Συνέβρευσεν δ' ἐκεῖ ἀρκετὸς κόσμος. Τὸ δὲ μνημόσυνον εἶχεν ὀρισθῆ διὰ τὴν 9ην π. μ. ὥραν.— Τὰ πάντα εἶχον διαταχθῆ καὶ διασκευασθῆ ἄριστα.— Ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ φρουρίου μέχρι τοῦ ναοῦ παρετάχθησαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἀποσπάσματα στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν. Ἡ εἴσοδος ἦτο καταλλήλως διεσκευασμένη ὡς καὶ ὄλος ὁ ναὸς φιλοκάλως ἐκοσμεῖτο διὰ σημαιῶν, ἀνθῶν κλ.

Εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἔκειτο κενοτάφιον μετὰ πολλῆς καλαισηθείας παρεσκευασθέν. Ἐνθεν καὶ ἔνθεν ἐκείντο πυραμίδες ὀπλων καὶ συμπλέγματα λογῶν. Ἀνωθεν δὲ ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ὑπερηφάνως ἐκλινεν ἐπὶ τοῦ κενοταφίου οἰοῦναι προστατεύουσα ὑπὸ τὰς πτυχὰς τῆς τοὺς ὑπὲρ τῆς τιμῆς αὐτῆς πεσόντας στρατιώτας. Χρυσοῖς δὲ γράμμασι γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ βήθρου τοῦ κενοταφίου ἀνεγινώσκοντο αἱ ἐπιγραφαὶ αὐταί.

—Χρὸν τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς τιμῆς πεσόντων—
—ὑπὲρ τῶν τιμησάντων τὰ Ἑλληνικά ὄπλα—
—ὑπὲρ τῶν πεσόντων τὸ 1821—
—ὑπὲρ τῶν πεσόντων τὸ 1886—
—Μέμνησο τοῖς δούλοις ἀδελφοῖς—

Παρήσαν δ' ἐν τῷ μνημοσύνῳ πάντες οἱ κ. ἀξιωματικοὶ κλ. τῆς ἐνταῦθα φρουρᾶς καὶ πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ· ὁ κ. δήμαρχος Λευκαδίων μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὁ κ. Πρόεδρος τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν μετὰ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, ὁ κ. Γυμνασιάρχης μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ ὁ κυβερνήτης καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐν τῷ λιμένι ὀρμιζομένου Ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ πλοίου. Ἐτι δὲ ἀρκετοὶ πολῖται καὶ ξένοι καὶ στρατιῶται κτλ.

Ἀπαντες μετὰ τετριμμένης καρδίας ἠκροάσαντο τῆς ἱεροτελεστίας, τελεσεθείσεως ὑπὸ 6 ἱερέων πρωτοστατοῦντος τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Εὐγενείου Περδικάρη. Ἡ συγκίνησις ἐκορυφώθη, ὅτε ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν ἀγίων μυστηρίων ὁ ἀρχιμανδρίτης διὰ σθεναρῶς ἅμα καὶ συγκινοῦσης φωνῆς ἐμνημονεύσατο καὶ ἐδεήθη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πεσόντων ἐν Θεσσαλίᾳ.

Τέλος μετὰ τὸ πέρασ τοῦ μνημοσύνου, ὁ ταγματάρχης καὶ φρούραρχος κ. Βότσαρης λαβὼν δάφνινον στέφανον παρέδωκεν αὐτὸν τῷ ἀνθυπολοχαγῷ κ. Ἀντωνοπούλῳ εἰπὼν περίπου: «Ἐν ὀνόματι τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ 2ου πεζ. Τάγματος 10ου Συντάγματος λάβε τὸν στέφανον τὸν δε τῆς δόξης καὶ κατάθεσε αὐτὸν ἐν τῇ σιᾷ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης γενναίως φονευθέντων ἀδελφῶν μας».

Λαβὼν δὲ τὸν στέφανον ὁ ἀνθυπολοχαγός, ἐναπέθεσεν εὐλαβῶς αὐτὸν, διὰ συντόμου καὶ ἐκφραστικῆς προσφωνήσεως ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ κενοταφίου. Μετὰ δὲ ταῦτα συγκινητικὸν λόγον ἐξεφώνησεν ὁ δικηγόρος καὶ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κ. Γ. Στεφανίτσης· δι' ὠραίου δὲ ποιήματος ὑμνήσας τοὺς νέους ἀγωνιστὰς ὁ Σχολάρχης κ. Αλκ. Ἰωαννίδης. Καὶ οὕτω τὸ μνημόσυνον ἐπερατώθη περὶ τὴν 10ην καὶ ἡμίσειαν π. μ. ὥραν.

Ἡ δάφνη ἀμάραντος ἄς θάλλῃ ἀνωθεν τῆς γῆς, ἥτις σᾶς καλύπτει, ᾧ ἦρωες στρατιωταὶ καὶ αἱ ψυχαὶ ὑμῶν ἄς ἀναπαύονται ἀθάνατοι· ἐκεῖ ὅπου ἀναπαύονται πρὸ χρόνων αἱ ψυχαὶ τῶν πατέρων σας, τῶν ἡρώων τοῦ 1821!

Ἐμεῖς δὲ ᾧ Ἕλληνας ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται οἱ τόσον εὐγενῶς περιποιούμενοι τὰς δάφνας τῶν γενναίως πεσόντων συστρατιωτῶν σας, εἴθε ταχέως νὰ εὕρητε τὴν εὐκαιρίαν νὰ δοξάσητε τὴν μεγάλην μας πατρίδα Ἑλλάδα, ὅπως τὴν ἐδόξασαν ἐκεῖνοι!!!

Πρὸς τιμὴν τῶν κ.κ. ἀξιωματικῶν τοῦ ἐνταῦθα Τάγματος, διαβεβαιούμεν, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἔσχον οὗτοι τὴν πρόθεσιν νὰ τελέσωσι τὸ μνημόσυνον τοῦτο χωρὶς νὰ περιμένωσι νὰ γραφῶμεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ἐπείγοντος τῆς τελέσεως μνημοσύνου καὶ τόσῳ μᾶλλον ἐμμένονεν εἰς τὴν διαβεβαίωσιν ἡμῶν ταύτην ὅσα ἡμεῖς ἐν τῷ ἔθρῳ «Μία παραίνεσις» τοῦ προηγουμένου ἡμῶν φύλλου—οὐδ' ἀναφέροντες ἔχοντας τοιοῦτον καθῆκον τοὺς κ. κ. ἀξιωματικούς, — ἀλλὰ περιωρίσθημεν νὰ συμβουλευσώμεν τοὺς συμπολίτας μας εἰς τοῦτο, ὅπως καὶ τοὺς συμβουλευόμεν ἀκόμη καὶ τὴν γνώμην ἡμῶν δὲν μεταβάλλομεν.

Ἐντόπια διάφορα.

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν κ.κ. ἀναγνωστῶν τοῦ «Πηγᾶσου» ἂν ἔνεκεν ἐλλείψεως χώρου δὲν δημοσιεύομεν ἐν τῷ ση-

μερινῷ φύλλῳ τὸν ἐπὶ τοῦ μνημοσύνου λόγον τοῦ κ. Γ. Στεφανίτση ὡς καὶ τὸ ποίημα τοῦ κ. Α. Ἰωαννίδη—Ἐποσχόμεθα ὁμῶς αὐριοῦ ἀνεῦ ἐτέρου ἐν ἰδιαιτέρῳ παραρτήματι νὰ δημοσιεύσωμεν ἀμφότερα.

— Μετ' ὀδυνηρὰν νόσον ἐτελεύτησε τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ὁ ἀγαπητὸς νέος ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΟΡΕΖΙΝΗΣ μόλις ἄγων τὸ 26ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἀπαρηγόρητον ἀφείλετο λυπὴν τοῖς τε γονεῦσι καὶ τοῖς ἀδελφοῖς του. Ὁ Ὑψιστος εἴθε νὰ παρηγορήσῃ αὐτούς.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἰθάκης ἀντικαθιστῶν τὸν μετατιθέμενον κ. Πρετεντέρην γραμματεῖα τοῦ ἐνταῦθα Ἐπαρχείου ὁ κ. Ἰωάννης Ζερβός καὶ ἄλλοτε ἐν τοιαύτῃ θέσει χρηματίσας ἐνταῦθα ἐν ἧ καὶ διεκρίθη καὶ ἐκτιμήθη πολὺ.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἀφίκοντο ἐξ Ἀθηνῶν οἱ συμπολίται μας κ.κ. Π. Ζουλῆνος καὶ Θ. Ψυλιανός ἀπολυθέντες ἐπίστρατοι καὶ ὁ κ. Π. Σκιαδαρέσης.

— Ὡσαύτως ἀφίκοντο καὶ οἱ βουλευταὶ τῆς Ἐπαρχίας μας κ.κ. Ε. Τζαρλαμπᾶς, Γ. Σέρβος καὶ Γ. Ἀσπροτέρακας.

— Ἐκτὸς τῆς συστηθείσης καὶ ἀρξαμένης ἤδη νέας γραμμῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας μεταξὺ Λευκάδος—Ἀμβρακικοῦ—Κερκύρας—Ἠπείρου—Ἀλβανίας, νέα γραμμὴ συνέστη ἀπὸ Λευκάδος εἰς Ἀμβρακικὸν κόλπον ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος, διὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ ἀτμοπλοίου ἢ «Κεφαλληνία». Οὕτω πως ἡ συγκοινωνία αὐξάνει μεγάλως.

Ἡμεῖς ἐν τούτοις δὲν νομίζομεν ἄσκοπον νὰ συστήσωμεν εἰς τινὰ οἰανδήποτε Ἐταιρίαν Ἀτμοπλοικὴν νὰ ἀρχίσῃ πλοῶς μεταξὺ, Ἀλεξάνδρου—Βασιλικῆς (καὶ ἄλλου τινος δυτικοῦ παραλίου τῆς νήσου μας) λιμένος Φρουρίου—Πρεβέζης—Ἀκτίου κλπ. Τοιαύτη γραμμὴ ἐὰν ἤθελε συστηθῆ καὶ τὴν συγκοινωνίαν τῶν διαφόρων μερῶν τῆς νήσου μας ἤθελεν εὐκολύνει, μὴ ὑπαρχόντων δυστυχῶς ἀνθρωπίνων δρόμων ξηρᾶς καὶ τὸ ἐμπόριον ἤθελε ζωογονήσῃ καὶ τὴν ἀναλαμβάνουσαν τὴν ἐπιχείρησιν Ἐταιρίαν ἤθελεν ὠφελήσῃ οὐκ ὀλίγον.

— Ἀφίκετο κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα ἄριστος κωμικός ἐκείνος καὶ ἤρξατο ἤδη ἀπὸ προχθὲς τῶν παραστάσεων αὐτοῦ ἐν τῷ δημοτικῷ ἀνθῶνι μαζί με τὸν γνωστὸν ἰταλικὸν ᾠδὶκὸν θίασον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΛΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΓ. ΣΥ. ΥΠ. 66.0010